

[Glistrup]

slag, argumenterer man altså fra regeringens og andres side med, at det jo er en del af de pågældendes løn. Men det er jo urigtigt, for hvorfor i alverden skal den politibetjent, der arbejder som 35-årig, have mindre i løn end sin lige så gamle kollega, blot fordi han afgår ved døden 25 år senere som 60-årig, mens kollegaen måske lever til han bliver 98 år? Derfor kan man med det enkle eksempel se, at tjenestemandspensionerne er ingen del af den løn, som man får for arbejdet. Det er noget, der lægges oveni, sådan som det også historisk er baggrunden for det. Det er heller ikke aftalestof, det er heller ikke noget, som man er blevet enige om, det er ren og skær normal lovgivning.

Lige så vel som folketinget f. eks. har kunnet indskrænke folks rettigheder som husejere og på et væld af andre områder, kan man selvfølgelig ganske frit og suverænt her i folketinget indskrænke tjenestemandspensionisters rettigheder. Derfor er det en helt fejl filosofi, der ligger bag ved finansministerens forslag, som vi nu har til behandling i folketinget, når han mener, at man absolut skal tilsikre tjenestemændene som en velerhvervet ret at få adgang til at bevare den pension, som de nu engang har indtjent.

Men man skal selvfølgelig altid, når man bevæger sig væk fra gammelpartiernes fejlslagne samfund og over til nytænkernes samfund, som bliver godt og rart for menigmand at leve i, indrette sig på en sådan måde, at man gennemfører overgangsregler, som er rimelige for alle, og således at man ikke begår nogen ubilligheder over for ét eneste menneske på noget som helst tidspunkt i forbindelse med overgangen til de nye regler.

Ud fra den synsvinkel har vi i fremskridtspartiets folketingsgruppe nøje overvejet det af finansministeren fremsatte forslag, og vi er kommet til det resultat, at forholdet ikke er det, at en undladelse af at gennemføre forslaget vil ramme nogen som helst på noget, som man kan kalde en kraftig, urimelig måde. Vel er det rigtigt, at der er nogen, som vil komme til at miste 20 kr., måske 25 kr. eller 30 kr. om måneden – man skal selvfølgelig regne med netttotal efter skat. Det er selvfølgelig sørgeligt, at der er nogen, der skal gå 20 kr., 25 kr. eller 30 kr. tilbage om måneden, altså en lille kroners penge om dagen, men det kan ikke være noget, der skal afskære os fra at komme nogle skridt i den rigtige retning og

derigennem altså opnå, at man kommer noget nærmere idealmålet, nemlig ens pension til alle, hvad enten de har været tjenestemænd, eller de har været noget andet i deres aktive indtjeningsår, hvor de har virket for samfundet.

Derfor er det ikke således, at man kan sige, at vi ikke kan blive stående ved den retstilstand, som er resultatet af den pensionsreform, som dette folketing, i øvrigt også med fremskridtspartiets stemmer, vedtog på regeringens foranledning her i foråret, og at man absolut skal komme rendende med denne ændring, som finansministeren nu vil have foretaget i tjenestemandspensionsloven.

Det er sørgeligt, at det som et resultat af den pensionsreform, regeringen foreslog i foråret og fik gennemført – det var i øvrigt før kommunalvalget, man fremsatte forslaget, så det var altså i vinter – i sin virkning i retning af at stille tidligere tjenestemænd ens med andre mennesker kommer til, om jeg så må sige at begynde fra neden af. De, der mister disse 75 øre, 80 øre, 85 øre om dagen, er jo typisk dem, der har haft lave tjenestemandssindtægter, mens regeringens forslag som sædvanlig har været afpasset sådan, at de, der ligger oppe i de høje pensioner, de, der får ministerpension, departementschefpension og sådan noget, de lider skam ikke noget afbræk af nogen som helst art. Sådan er nu engang denne regerings politik, at man først og fremmest, når man rammer ud efter nogen, rammer ud efter dem, der er svage.

Fremskridtspartiet vil meget gerne i bestemmelserne om overgang fra det nuværende urimelige, utidssvarende tjenestemandspensionssystem til et almindeligt folkepensionssystem, f. eks. ved et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling til det foreliggende lovforslag, hvis der skulle visse sig almindelig flertalsstemning herfor i salen, lave ændringer, således at man får en tilsvarende, måske endda en større nedgang for departementschefpensioner end det, som regeringen nu ramler ud mod postbudspensionerne og lignende. Den vej vil vi meget, meget gerne følge. Men vejen skal være, at vi nærmer os målet, ensartede pensioner for alle. Derfor kan det ikke være således, at vi bringer os fjernere fra dette mål, og det er jo det, som finansministerens forslag, som vi har til behandling her i dag, går ud på. Vi